

[Formanden.]

blive savnet, og her i Rigsdagen vil ikke alene hans Partifæller, men en stor Vennekreds beklage, at vi har mistet ham for stedse. I Folketinget som i det andet høje Ting vil vi bevare hans Minde for stedse.

(Medlemmerne paahørte staaende Formandens Udtalelse).

Paa den af Indenrigsministeriet i Medfør af Valglovens § 50 udarbejdede Liste over Stedfortrædere findes opført som første Stedfortræder for Venstre for Øernes Omraade Gaardejer Jacob Tvedegaard, Lange-mosegaard pr. Ringsted.

Udvalget for Prøvelse af Valg har meddelt mig, at det er rede til at gøre Indstilling angaaende Godkendelsen af Formand for de samvirkende Fagforbund Vilhelm Nygaard som Medlem af Folketinget. Udenfor Dagsordenen giver jeg Ordet til Udvalgets Ordfører.

Ordføreren (Vanggaard): Udvalget for Prøvelse af Valg indstiller til det høje Ting at godkende Valget af Formand for de samvirkende Fagforbund Vilhelm Nygaard som Medlem af Tinget i Stedet for Wilmann, der afgik ved Døden den 15. denne Maaned. Vilhelm Nygaard er paa den af Indenrigsministeriet i Henhold til Lov Nr. 255 af 28. Juni 1920 § 1, Punkt 9, næstsidste og sidste Stykke, udarbejdede Liste over Stedfortrædere opført som første Stedfortræder for Socialdemokratiet i København Amtskreds.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Udvalgets Indstilling om Godkendelse af Vilhelm Nygaard som Medlem af Folketinget vedtoges enstemmigt med 114 Stemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Rigets Forsvar.

Forhandlingen genoptoges.

Parkov: Forsvarsministeren har forelagt Forslag til Lov om Rigets Forsvar væsentlig i Overensstemmelse med det Forslag, som vi kender fra sidste Rigsdagssamling. Der er i det foreliggende Lovforslag kun sket Ændringer med Hensyn til Lægevæsenet, idet dette er foreslaaet samlet i et for begge Forsvarets Dele fælles Lægekorp. Under disse Omstændigheder henviser jeg til de af mig paa Partiets Vegne i Rigsdagssamlingen 1927—28 om det da foreliggende Lovforslag fremsatte Udtalelser. Disse Udtalelser er nemlig stadig Udtryk for vor Stilling til Forsvarets Ordning og til Regeringens Forslag herom. Vi er fremdeles af den Anskuelse, at den Nedsækning, som i Samlingen 1926—27 gennemførtes i den sociale Lovgivning, for de militære Budgetters Vedkommende allerede forud var diskonteret ved Reduktionen i Aaret 1922. Vi erklærer os nu som da rede til en Forbedring, men gaar ikke med til nogen Forringelse af vort Forsvar.

Under den Udvalgsbehandling, som fandt Sted i indeværende Foraar, søgte vi, da der ikke forelaa nogen sagkyndig Udtalelse til Støtte for Regeringsforslaget, og da der ikke blev oplyst noget om, paa hvilken Sagkundskab Ministeren havde opbygget det, hos de fire øverste militære Myndigheder, den kommanderende General, Chefen for Generalstaben, Viceadmiralen og Chefen for Marinens Stab, Kendskab til disse ansvarlige Myndigheders Opfattelse af det da foreliggende og det nu atter fremlagte Lovforslag. Vi har fra disse Myndigheder næst Bemærkninger til det ministerielle Forslag modtaget selvstændige Forslag til Forsvarets Ordning, og disse Forslag er nu offentliggjort. Naar henses til, at disse Forslag saaledes er udarbejdet af Myndigheder, som ifølge deres Uddannelse, Stilling og Ansvar maa anses for at have alle Forudsætninger for at udføre en saadan Planlægelse for Ordningen af vort Forsvar, maa disse Forslag formentlig, hvis de gennemføres, ogsaa siges at byde en saa stor Garanti, som det overhovedet er muligt at tilvejebringe for, at Ordningen af Forsvaret kan anses for betryggende.

Ministeren udtalte i Fjor ved Forelægningen, at saafremt en Garanti for, at Ordningen blev betryggende, kunde fremskaffes,